

**МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО**

Природничо-географічний факультет

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВІТЧИЗНЯНОЇ НАУКИ

Збірник статей студентів природничо-географічного факультету
МДПУ імені Богдана Хмельницького

ВИПУСК II

Мелітополь – 2019

УДК 1+55+37+9
А 43

А 43 Актуальні проблеми вітчизняної науки: Збірник статей студентів природничо-географічного факультету МДПУ імені Богдана Хмельницького. Випуск II / За ред. Л. М. Донченко, С.І. Пачева. Мелітополь: МДПУ імені Богдана Хмельницького, 2019. 174 с.

Матеріали доповідей подано в авторській редакції. Погляд редакційної колегії збірника не завжди співпадає з позицією авторів опублікованих матеріалів. Автори повністю відповідають за стилістику, точність наведених фактів, цитат, власних імен, дат та інших відомостей.

© Автори статей, 2019.
© Мелітопольський
державний педагогічний
університет імені Богдана
Хмельницького, 2019.

ЗМІСТ

Бессараб В.А. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РЕКРЕАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ТЕРИТОРІЇ НИЖНЬОДНІСТРОВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ	6
Білокобила М.О. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	10
Блищик М., Передерій Д., Шелудько О. ФЕСТИВАЛЬНИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ	13
Бородіна К.О. ЄВРОПЕЙСЬКА ПОЛІТИКА ІСПАНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ В ЧАСИ ПРАВЛІННЯ ФІЛІПА ІІ	17
Будей П. ДЕМОГРАФІЧНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА	22
Гладкий Д. ІСТОРИОГРАФІЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРИЧНИХ ПОГЛЯДІВ М.ДРАГОМАНОВА	25
Горбань С., Придьма А. РОЛЬ НЕСТАНДАРТНИХ УРОКІВ З ГЕОГРАФІЇ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ	29
Григоренко М., Луконіна Ю. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТУРИЗМ НА ТЕРИТОРІЇ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ: ПЕРСПЕКТИВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ	33
Донцова К.С. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ГІДРОГРАФІЧНОЇ МЕРЕЖІ ПІВНІЧНОГО ПРИАЗОВ'Я	36
Ейтінгер О.С. СУЧАСНА ДИНАМІКА БЕРЕГОВОЇ ЗОНИ В РАЙОНІ АРАБАТСЬКОЇ СТІЛКИ	39
Жук Д.В. ДІЯЛЬНІСТЬ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ З ПИТАНЬ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА У МІСТІ ВОЛНОВАХА ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	44

Кафо С. В. ФІЛОСОФСЬКІ ЗАСАДИ НООСФЕРНОЇ КОНЦЕПЦІЇ В. ВЕРНАДСЬКОГО ЯК СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	47
Кирєєв К.Є. МЕТОДИЧНІ ВИМОГИ ДО МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ В ВИЩИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ	53
Ковальчук А., Начосна В. РОЗВИТОК ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	57
Кожасєва А.С. ФАКТОРИ, ЩО ОБУМОВЛЮЮТЬ РОЗВИТОК АБРАЗЙНО-ЗСУВНИХ БЕРЕГІВ НА ПІВНІЧНОМУ УЗБЕРЕЖЖІ АЗОВСЬКОГО МОРЯ ...	61
Козинець В.С. ФОРМУВАННЯ ПОЛІТИЧНИХ СИСТЕМ ПІВНОЧІ ТА ПІВДНЯ У 1820-Х РОКАХ	70
Кремень В.В. ХАРАКТЕРИСТИКА ГЕОГРАФІЧНОГО ЗМІСТУ БАНКНОТ КРАЇН ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ	73
Младьонов І.М. ЕКОНОМІЧНІ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ В ДОБУ ПЕРЕБУДОВИ	76
Мусна А.С. ПОЛІТИЧНИЙ ПОРТРЕТ ТОМАША МАСАРИКА.....	81
Мусієнко В.М. ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ В РІЗНІ ВІКОВІ ПЕРІОДИ	84
Непша Я.Ю. СУЧАСНІ ЕКЗОГЕННІ ГЕОЛОГІЧНІ ПРОЦЕСИ В ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ	89
Оніщенко С.С. СТАН ТА ВИКОРИСТАННЯ МІНЕРАЛЬНО-СИРОВИННОЇ БАЗИ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	92
Оношко А.О. ХАРАКТЕРИСТИКА АРХИЗЬКОГО ТУРИСТИЧНОГО МІКРОРАЙОНУ	96
Передрій Д.О. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КЛІМАТУ КУОРТУ КИРИЛІВКА	99
Пласкальна К. ХАРАКТЕРИСТИКА РИНКУ ПРАЦІ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ	104

Прохорова Д. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИДАТНОСТІ РІЧОК УКРАЇНИ ДЛЯ ВОДНОГО ТУРИЗМУ	107
Сагдієва І.І., Панченко А.Ю., Передерій Д.М. СТАНОВЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ РЕКРЕАЦІЇ ТА ТУРИЗМУ УКРАЇНИ	110
Саприкін В.В. СИСТЕМА ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ ГЕОГРАФІЇ	114
Склярів Р. В. ХАРАКТЕРИСТИКА ДЕМОГРАФІЧНИХ ПРОБЛЕМ МЕЛІТОПОЛЯ ЯК СКЛАДОВОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ СИСТЕМИ МІСТА	118
Галдикіна О. Р. ЗАПРОВАДЖЕННЯ ХРИСТИЯНСТВА НА ТЕРИТОРІЇ БОЛГАРІЇ	121
Терзієв В.М. ПОЛІТИЧНА КОНФРОНТАЦІЯ МІЖ АНГЛІЄЮ І ФРАНЦІЄЮ В СИСТЕМІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ ...	124
Устименко І.О. ХАРАКТЕРИСТИКА НЕТРАДИЦІЙНИХ ВИДІВ ТУРИЗМУ В ЗАКАРПАТТІ	129
Чопик Д.І. СУЧАСНИЙ СТАН АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ м. ЗАПОРІЖЖЯ	132
Шелудько О.М. СТРУКТУРА ТА ОБСЯГИ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА В ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ	135
Ситнеко М. ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ ЗМІН НА СОЦІАЛЬНИЙ-ЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН УЗБЕРЕЖЖЯ АЗОВСЬКОГО МОРЯ	140
Абраменко О., Арапан М., Тонка Н. СУЧАСНА ДІЯЛЬНІСТЬ І ЗНАЧЕННЯ UNWTO ДЛЯ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ В СВІТІ..	146
Денисенко В., Турецька А. ІСТОРИКО-ГЕОГРАФІЧНІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ ЛАНДШАФТО-ЗНАВСТВА ЯК НАУКОВОГО НАПРЯМУ	149

Дядік О. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІАЛЬНОГО ТУРИЗМУ В ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ	153
Кириєнко Ц., Німич І., Боярський М. ВИЗНАЧЕННЯ НАПРЯМКІВ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ГОСПОДАРСТВА У ТЕРИТОРІАЛЬНО-ТУРИСТИЧНИХ КОМПЛЕКСАХ УКРАЇНИ	158
Рибалкіна К., Згоба М., Бабіцька О. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПОВОДЖЕННЯ З ТВЕРДИМИ ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ У ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ	161
Кожасва А.С. ГІДРОГЕОЛОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ РЕСУРСІВ ПІДЗЕМНИХ ВОД БУЧАЦЬКИХ ВІДКЛАДІВ МЕЛІТОПОЛЬСЬКОЇ ДІЛЯНКИ МЕЛІТОПОЛЬСЬКОГО МІСЬКОГО ВОДОЗАБОРУ	165
Верхова К.О. БАЛКИ ЯК ПРИРОДООХОРОННІ ТЕРИТОРІЇ НИЖНЬОДНІПРОВСЬКОГО ЕКОКОРИДОРУ	170

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ В РІЗНІ ВІКОВІ ПЕРІОДИ

*Мусієнко В.М.,
студент ІМ курсу, спеціальності
014.11 Середня освіта (Фізична культура)
(науковий керівник –
к. пед. н., доцент Котова О.В.)*

Найскладніше в нашому житті – вчити, лікувати і судити людей. Сама людина – це світ постійних труднощів і дивовижних мудростей. Вона живе нібито в двох світах: один світ – це світ матеріальних речей, світ поза людиною і незалежно від неї; але й інший світ – світ людської думки, мій світ, світ моєї душі, моїх почуттів, емоцій, настрою, світ ідей та стереотипів[1].

Спосіб життя – це спосіб буття, спосіб мислення, стиль життя, поведінка. Дуже часто люди не знають, що вони здатні зробити із собою, якими великими резервами фізичного і психічного здоров'я володіють, якщо зуміють зберегти і використати їх, аж до збільшення довготривалості активного і щасливого життя. Проблема здоров'я і здорового способу життя (ЗСЖ) мають гуманітарний аспект. Паління, переїдання, ожиріння, алкоголь, наркоманія, проституція – явища не прості, причини їх різноманітні і завжди з індивідуальним відтінком. Та головне, в кожному з них є спільний знаменник – низька культура людини. Хворими можуть бути люди різного рівня культури, але збереження і поновлення здоров'я знаходяться в прямій залежності від рівня культури. Таким чином, під культурою розуміється особливого роду – ставлення до самого себе, притаманне тільки людині. Бути культурною людиною означає бути не тільки освіченою, але й добре розвиненою [2; с. 18-20]. Фізична культура дає можливість зберігати своє здоров'я, стати красивим, підкорити своє тіло власній волі, стати хазяїном становища у будь якій стресовій ситуації. Розширити діапазон пристосувальних механізмів організму.

Фізична культура – основна ланка системи фізичного виховання, що йде поруч практично з усіма видами творчого життя людини, починаючи від занять в дошкільних умовах і закінчуючи заняттям у групах здоров'я в похилому віці. Важливість і високу вагомість фізичної культури в житті кожної конкретної людини важко переоцінити. Те, що і як закладається з дитячих років в організм людини у вигляді фундаменту здоров'я, багато в чому вирішує не тільки його фізичні кондиції в майбутньому, але і його психічний стан, розумову діяльність, активне творче довголіття [3; с. 88-89].

Основний засіб фізичної культури – фізичні вправи. З цього приводу хочеться сказати про особливу цінність фізичних вправ для виховання підростаючого покоління, як способу формування фізичної культури (складової загальної культури особистості), оволодіння методами і формами індивідуальної рухової діяльності для особистого, духовного і фізичного удосконалення. Фізична вправа – це рухлива дія, що створюється і застосовується для фізичного удосконалення. Слово «вправа» означає спрямовану повторюваність з метою впливу на фізичні та психологічні характеристики людини і удосконалення способу виконання цієї дії. Слово «фізичне» відображає характер виконуваної роботи, який зовні проявляється у вигляді переміщення тіла людини та її частин у просторі та часі. Спосіб досягнення гармонії людини один – систематичне виконання фізичних вправ, тобто рухова активність. Дуже багато залежить від того, як людина вихована, що вкладено в неї з дитячих років, яку фізичну освіту вона отримала вдома, в дитсадку, школі, технікумі, університеті [4; 267-268].

Аналізуючи ступінь освітньої системи, основним завданням виховання є фізичний розвиток дитини. Під впливом рухів покращується діяльність серцево-судинної, дихальної і нервової систем, укріплюється опорно-руховий апарат, покращується обмін речовин. Вони підвищують стійкість дитини до захворювань, мобілізують захисні сили організму.

Особливе значення мають рухи кистей рук, які активізують діяльність кори великих півкуль, стимулюють розвиток мовнорухового центра. При цьому створюються сприятливі умови для дозрівання лобових відділів мозку, що відіграють провідну роль у здійсненні розумової діяльності. Тому, чим більшою кількістю різноманітних рухів і дій володіє дитина, тим повніше здійснюється її розвиток [5; с. 14-15].

Враховуючи інтенсивність, неодноразовість, нерівномірність у рості і розвитку, а також низький опір дитячого організму першочергове значення в житті дошкільнят мають оздоровчі завдання:

- охорона життя, боротьба із хворобою, загартування;
- сприяння своєчасному й гармонічному розвитку усіх систем організму, розширення його функціональних можливостей, формування правильної постави і ходи, розвиток швидкості, спритності, гнучкості та витривалості.

Важливою формою фізичної культури є шкільна, що реалізує в педагогічному процесі основні завдання фізичного виховання у вигляді учбових занять – уроків фізкультури [6].

Першою потребою, яка примушує людину рухатися - це біологічна потреба, пов'язана з розвитком рухового апарату в певному віці. Вона з'являється в ранньому дитинстві і поступово згасає починаючи з підліткового періоду розвитку. Велику шкоду розвитку дитини наносять дорослі, обмежуючи її рухову активність. Заняття фізичними вправами сприяє поліпшенню фізичного і духовного здоров'я. За даними ВОЗ здоров'я людини на 50% залежить від активного способу життя. В більшості сучасних шкіл, нажалі до сьогодні, фізичний розвиток учнів вважається другорядним ділом. На батьківських зборах, дуже рідко можна почути про піклування батьків фізичним станом; розвитком дитини. За даними найоптимістичніших наукових, досліджень сьогодні фізичним вихованням дітей цікавляться не більше 20% батьків, більшість з них ставлять під сумнів цінність занять фізичними вправами, а також необхідність витрати часу на цей вид діяльності [7; с. 10-

12].

Молодший шкільний вік - вдосконалення м'язового відчуття (здатність розпізнати темп і розмах рухів, ступінь напруження і розслаблення м'язів). Велику роль у цьому віці відіграє розпорядок дня. Дотримування розпорядку зберігає нервову систему від перевтомлення, забезпечує ритмічність роботи всього організму, розвиток активності, самостійності, дисциплінованості

Середній шкільний вік - оволодіння основними видами рухів, виконуючих у різних за складністю умовах і спортивної техніки.

Найбільш плідний вік для розвитку фізичних якостей: міцності, спритності, витривалості, гнучкості, швидкості.

Старший шкільний вік - вдосконалення основних видів рухів, спортивного тренування, методикою самостійних занять, формування інших знань про здоровий спосіб життя. Крім шкільної форми, фізична культура включає в себе і інші види організованих, секційних або самостійних занять, котрі сприяють фізичній підготовці, частково сюди входить і спорт. При виконанні фізичних вправ організм школяра реагує на дане навантаження відповідними реакціями.

Навчатися в *закладах вищої освіти* – це напружена праця, яка вимагає регулярного виконання розпорядку навчальних занять, системи в самостійній самоосвітній праці. Аналіз стану здоров'я населення студентської молоді, переконує в тому, що продовжується зниження рівня здоров'я у всіх вікових групах, зростання частоти і важкості плинущ хвороби, виникнення і розповсюдження раніше невідомих патологічних станів і захворювань. Щоденно студент зайнятий напруженою розумовою працею: він прослуховує лекції, готується до практичних занять, семінарських занять, працює в лабораторіях, за комп'ютером. Всі ці роботи виконуються ним сидячі в одноманітних позах, що створює крім розумової втоми ще й фізичну[8; с. 21-23]. Для того щоб уникнути неприємних наслідків, студент повинен дотримуватися відповідного режиму

дня. Правильний режим дня – це такий розпорядок особистого життя, який послідовно чергує освіту і відпочинок, своєчасне харчування, розваги і сон.

Фізичне виховання у вищих навчальних закладах являє собою основну ланку організації фізкультурно–оздоровчої і спортивно–масової праці серед студентів. Фізична культура є основним засобом, запобігаючи вікове зниження фізичних якостей і адаптаційних здібностей організму в цілому.

Список використаних джерел та літератури

1. Аксьонова О. П. Метод рухових задачок у Школі розумного руху : навчально-методичний посібник. Запоріжжя, 2013. 83 с. URL:https://drive.google.com/file/d/0Bzxmc_3FfPRySXhfdVFEEVgxa2s/view (дата звернення 15.04.2017).
2. Ведмеденко Б. Ф. Теоретичні основи і практика виховання молоді засобами фізичної культури. К. : ІСДО, 1993. 264 с.
3. Дубогай О. Д. Навчання в русі : здоров'язберігаючі педагогічні технології в початковій школі. – К. : Шк. світ, 2005. – 112 с.
4. Іващенко В. П. Теорія і методика фізичного виховання : навч. посіб. / В. П. Іващенко, О. П. Безкопильний. – Черкаси : АНТЕІ, 2005. – Ч. 2. – 467 с., С. 267 – 268.
5. Котова О. В. Теоретичні аспекти навчання в старшій школі : зб. наук. пр. в галузі фіз. культури та спорту // Молода спортивна наука України. – Л., 2006.– № 10. – С. 139 – 141.
6. Круцевич Т. Ю. Програма з фізичної культури для 5-9 класів / Т. Круцевич, С. Дятленко, І. Турчик [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [www. mon.go.ua](http://www.mon.go.ua).
7. Ротерс Т. Т. Сучасна парадигма фізичного виховання учнів загальноосвітніх навчальних закладів // Вісн. Луган. нац. пед. ун-ту імені Тараса Шевченка : Педагогічні науки. – 2009. – № 23(186). – С. 106 – 112.с.
8. Шиян Б. М. Теорія і методика фізичного виховання школярів. Т. : Навч. кн. – Богдан, 2002. – Т. 2. – 247 с.